«Και το αίμα θέλει είσθαι εις εσάς διά σημείον επί των οικιώ ν, εις τας οποίας κατοικείτε• και όταν ίδω το αίμα, θέλω σας παρατρέξει, και η πληγή δεν θέλει είσθαι εις εσάς διά να σας εξολοθρεύση, όταν πατάξω την γην της Αιγύπτου» (Εξοδος, ιβ΄:13).
«Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, δια να ήσθε νέον φύραμα, καθώ ς ήσθε άζυμοι διότι το πάσχα ημώ ν εθυσιάσθη υπέρ ημώ ν, ο Χριστός» (Α΄ Κορινθίους,ε΄:7).
Η εορτή του Πάσχα που λεγόταν και εορτή των αζύμων, ξεκίνησε σαν εορτή του λαού Ισραήλ, που εορταζόταν κάθε χρόνο την Άνοιξη, τον πρώ το μήνα του Ισραηλιτικού έτους, διαρκούσε 7 μέρες και αποτελούσε ανάμνηση της απελευθέρωσης των Ισραηλιτώ ν από τη δουλεία τους στους Αιγυπτίους. Η εορτή περιλάμβανε τη θυσία ενός χρονιάρικου αρνιού ή κατσικιού, το οποίο έπρεπε να φαγωθεί μαζί με άζυμο άρτο και πικρά χόρτα, τη συγκεκριμένη μέρα του μήνα από τους ενοίκους της οικίας, ενώ με το αίμα της θυσίας έπρεπε να βαφούν οι παραστάτες της εξώ πορτας της οικίας. Αυτό διότι μόνο τις οικίες με τους αιματοβαμμένους παραστάτες θα προσπερνούσε ο άγγελος, ενώ στις υπόλοιπες θα έμπαινε και θα θανάτωνε όλα τα πρωτότοκα, ανθρώ πους και ζώ α. Αυτή η θανατηφόρα ενέργεια του Θεού εναντίον των εξουσιαστώ ν Αιγυπτίων, αποτέλεσε την τελική θεομηνία που ανάγκασε τον βασιλιά τους Φαραώ , να αφήσει ελεύθερο τον λαό Ισραήλ (Εξοδος, ιβ΄:1-51).
Μετά από περίπου 1400 χρόνια από αυτό το γεγονός, ο Πατέρας Θεός, έστειλε τον Υιό Του Ιησού Χριστό, ο οποίος με το έργο, τη θυσία και την ανάστασή Του έγινε 'ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου' (Ιωάννης,α΄:29). Αυτό διότι ο Κύριος Ιησούς επέλεξε να πάθει και να θυσιαστεί πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, τις ημέρες της εορτής του Εβραϊκού Πάσχα, ικανοποιώ ντας μ' αυτή Του τη θυσία ταυτόχρονα την δικαιοσύνη και αγάπη του Πατέρα Θεού. Και αυτό διότι η δικαιοσύνη επιβάλλει την τιμωρία του ενόχου, ενώ η αγάπη τη συγχώ ρησή του. Γι' αυτό είναι γραμμένο 'τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημώ ν αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού' (Β΄Κορινθίους,ε΄:21).
Έτσι μέσω αυτής της θυσίας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός σαν αμνός άμωμος και άσπιλος πλήρωσε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων, δίνοντας τη δυνατότητα σε κάθε αμαρτωλό άνθρωπο που θα πιστέψει και θα επικαλεστεί το όνομα Του, να καθαριστεί από τις αμαρτίες του

και να σωθεί.

Συνεπώ ς ο Κύριος δεν σταυρώ θηκε μάταια, αλλά ο καρπός της θυσίας Του είναι εκατομμύρια άνθρωποι που πίστεψαν σ' Αυτόν ανά τους αιώ νες και έλαβαν την αιώ νια ζωή που προσφέρει. Γι' αυτό η θυσία Του είναι μοναδική και αναντικατάστατη και αυτό γιατί εκεί που η ψυχή μας θα πήγαινε στον αιώ νιο θάνατο, ο μόνος αναμάρτητος Κύριος, με το αθώ ο αίμα της θυσίας Του, έγινε μέσο απολύτρωσης και ιλασμός των αμαρτιώ ν, για όλους τους ανθρώ πους όλων των αιώ νων που πιστεύουν σ' Αυτόν, ώ στε να μην έχει εξουσία ο θάνατος στην ψυχή τους και να λαμβάνουν δωρεάν αιώ νια ζωή.

Ο Κύριος πέθανε στη θέση μας, για να εξαλείψει το ενοχοποιητικό έγγραφο των αμαρτιώ ν μας, έτσι ώ στε όσοι Τον δεχθούμε, ο Πατέρας Θεός να μας αναγεννήσει και να μας κάνει παιδιά Του, δίνοντάς μας μία νέα πνευματική καρδιά χωρίς αμαρτία. Βέβαια επειδή απερισκέπτως θα εξακολουθούμε να φταίμε σε πολλά, εφόσον θα μετανοούμε ο Κύριος δεν θα παύει από το να μας καθαρίζει καθημερινά από μικρές ή μεγάλες αμαρτίες που κάνουμε, σύμφωνα με το γραμμένο

'εάν όμως περιπατώ μεν εν τω φωτί, καθώ ς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων,και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας' (Α΄Ιωάννου,α΄:7).

Καλό είναι να επισημάνουμε ότι η Ανάσταση του Κυρίου Ιησού δεν είναι συμβολικό αλλά ένα πραγματικό γεγονός και αποτελεί συνέπεια του γεγονότος ότι ο Κύριος δεν είχε αμαρτία, με αποτέλεσμα ο θάνατος σαν μισθός της αμαρτίας, να μη έχει εξουσία πάνω Του. Γι' αυτό ο Πατέρας Θεός τον ανέστησε με ουράνιο σώ μα και τον κατέστησε μοναδικό σωτήρα και μεσίτη (Πράξεις, δ΄:12,Α΄Τιμόθεον,β:5). Έτσι ο αναστημένος Κύριος είναι ζωντανός σήμερα και μπορεί να φανερώ σει τον εαυτό Του σε κάθε άνθρωπο που Τον επικαλείται, με σκοπό να τον αναστήσει από τον πνευματικό θάνατο που βρίσκεται, ώ στε να ζει ελεύθερος σ' αυτή τη ζωή και αιώ νια μαζί Του.

Ο Κύριος κουβαλώ ντας τον Σταυρό Του προς το Γολγοθά, έδωσε παράδειγμα σε όσους θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε, κουβαλώ ντας το δικό μας σταυρό, μέχρι το τέλος της ζωής μας. Όπως ο Κύριος παρέδωσε τον εαυτό Του στο θέλημα του Πατέρα, έτσι και εμείς να παραδίδουμε τον εαυτό μας στο θέλημα του ουράνιου Πατέρα μας, έτσι ώ στε με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που θα μας χορηγεί να κουβαλάμε τον σταυρό μας. Να έχουμε υπόψη ότι το να ακολουθούμε τον Κύριο είναι ένας αγώ νας αυταπάρνησης και καθαρισμού από την 'παλαιά ζύμη', δηλαδή από τα φρονήματα του κόσμου.

Επίσης να μη ξεχνάμε ότι ο Κύριος 'λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως• '(Α΄ Πέτρου,β΄:23) και ότι πάνω στο σταυρό είπε
'Πάτερ, συγχώ ρησον αυτούς• διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι'
(Λουκάς,κγ΄:34). Γι' αυτό θέλει και από όσους τον ακολουθούμε, όπως συγχώ ρεσε εμάς, αυτό να κάνουμε και εμείς στους εχθρούς μας και γενικά σε όσους δεν μας συμπεριφέρονται καλά(Ματθαίος,ε΄:44-45).
Να γνωρίζουμε και να πιστεύουμε ότι όσο ακολουθούμε τον Κύριο, δεν θα είμαστε ποτέ μόνοι μας σε κάθε δυσκολία και πειρασμό που θα συναντάμε, σύμφωνα με τη γραμμένη στο Ευαγγέλιο υπόσχεσή Του, ότι δεν θα μας αφήσει να πειραστούμε πάνω από τη δύναμή μας, αλλά θα κάνει έκβαση ώ στε να μπορούμε να υποφέρουμε(Α΄ Κορινθίους. ι΄:13).
Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος δεν ήρθε για να μας δώ σει ένα σύνολο εντολώ ν, αλλά ήρθε για να εκπληρώ σει με τη θυσία Του το γραμμένο: 'Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημώ ν, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημώ ν• η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημώ ν, ήτο επ' αυτόν• και διά των πληγώ ν αυτού ημείς ιάθημεν' (Ησα ας,νγ΄:5). Ας μη χαθεί λοιπόν η ευκαιρία που δίνεται μέσω της θυσίας Του, αλλά ας την αρπάξει ο καθένας που δεν Τον έχει γνωρίσει σαν προσωπικό του σωτήρα, ώ στε να Τον επικαλεστεί και να σωθεί (Πράξεις,β΄:21). Αλλά και όσοι τον γνωρίσαμε σαν σωτήρα, να συνεχίσουμε να Τον επικαλούμαστε, για να εορτάζουμε σωστά το δικό μας Πάσχα, εφαρμόζοντας το γραμμένο,
'ώ στε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας'
(Α΄ Κορινθίους, ,ε΄:8)
.
Αμήν.